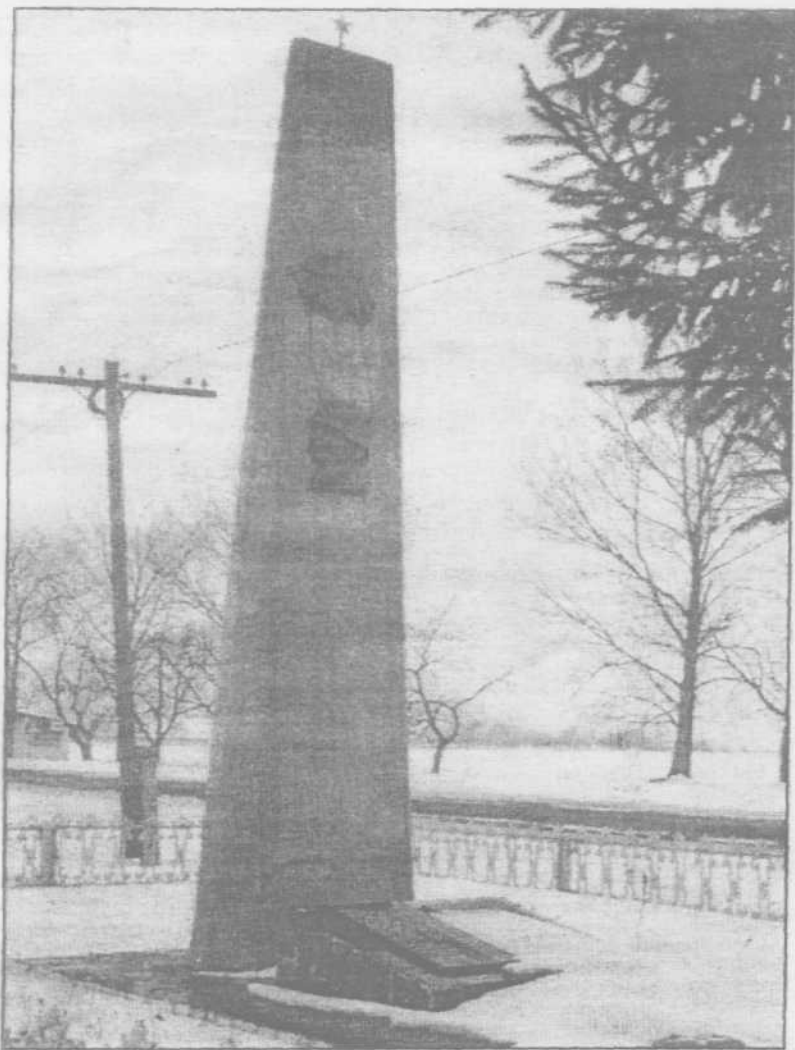

БАШАРІВКА, ПЕРЕРЕНЯТИН

Башарівська сільська рада розташована за сім кілометрів від райцентру. На території сільради налічується 435 дворів, а проживає понад 1300 чоловік. Сільській раді підпорядковано населені пункти Перенятин, Пріски і Старики.

Походження назви села Башарівка зараз важко встановити. Є варіант, що ця назва походить від слова „баша“, тобто найвищий титул турецького вельможі. А от довідник топонімичних назв від 1947 року подає Башарівку як „Бачарівка“. Чому? Невідомо. Можливо, це друкарська помилка. А, можливо, мається на увазі основа слова „бача“ – старший пастух над овечою отарою. І все-таки, вартою уваги залишається перша версія.

За переказами село Башарівка виникло неподалік поля бою із турками. В тому бою було вбито турецького воєначальника – башу. Кажуть, що від цього і пішла назва села.

А от про утворення назви Перенятин є також цікава версія. Говорять, що воно ви-

никло на місці, де ловили-переймали втікачів-кріпаків.

Перші відомості про Башарівку маємо у акті, датованому 1570 роком, де сказано, що „Башаровка“ належить луцькому земському єудді Єрофею Гоському із Гощі. Його дружина у 1583 році сплачувала податок за 11 „димів“, тобто хат і 5 „городень“ – так тоді називали підсобні господарства. В описі майна Михайла Ледухівського за 1735 рік сказано: „другий млин в полію напроти Башарівки... є з брусів, у ньому – два камені, він потребує ремонту“.

В Башарівській церкві Пресвятої Богородиці зберігаються копії метричних книг із записами від 1764 по 1790 роки.

Після польського повстання від 1831 року Баша-

рівку віддали до казни, а на початку ХХ століття 340 десятин селянської орної землі переходить до Ольги Сологуб. Тоді село мало 112 дворів і 705 мешканців.

Перенятин також має давню історію. Мало хто сьогодні повірить, але під цією назвою колись було містечко із добрими фортечними спорудами. Їхні залишки можна побачити побіля церкви Пресвятої Трійці. Старожили пам'ятають великі рови із окопами навколо просторої квадратної площі розміром 180х140 метрів, по кутках якої колись було споруджено виступи для гарматної оборони.

Вперше про Перенятин є згадка у описі Кременецького замку від 1545 року, де сказано, що „в Перенятіні Василій Батковський берет от воза (мито) по грошу“. У акті від 1564 року маємо скаргу Данила Rogozинського на урядовця Радивилова, який з його застави „в селі Перенятині“ забрав декілька селян.

Інвентар 1735 року рахує Перенятин і Підзамче, як одне поселення: „Мястечко и весь Подзамче-Перенятин“. У ньому було майно Михайла Ледухівського: кріпаки, господарські приміщення, земельні наділи, ставки, борти.

За даними 1888 року у Перенятині було 120 дворів, де проживало 927 чоловік. У церкві Святої Трійці зберігалися метричні записи з 1872 року. До перенятинського приходу відходили дві „деревні“ – Копані, Стоянівка.

У 1941 році в Башарівці було організовано колгосп імені Леніна, а у Перенятині – імені Хрущова.

Мирне життя селян перервала війна. 15 березня 1944 року від фашистів було визволено Перенятин, а 21 березня – Башарівку. Після війни створено колгосп „Ленінська іскра“, який об'єднав два села. На початку господарювання селяни мали 16 возів для перевезення снопів та 9 – для транспортування зерна, 120 мішків, 40 ручних кіс, 85 серпів, 2 кінні молотарки і стільки ж жаток. Невисокими були і врожаї сільськогосподарських культур. З гектара посівної площі вдавалося збирати по 18 центнерів зернових. Надій молока від корови на рік становив 800-900 кілограмів.

У 1978 році колгосп було перейменовано. Відтоді і до моменту ліквідації він носить назву імені Ілліча. Зараз на місці колгоспу утворено СФГ „Башарівське“.